

Dahlgrens Café i Hasselfors

Här berättar Signe Askering minnen från tiden i Dahlgrens Café. Signe, född Andersson, arbetade i Dahlgrens Café under 1950-talet. Barndomshemmet var Grönsjön, väster om Toften och efter att ha bott i Svartå i många år, är Signe numera bosatt i Laxå.

Makarna Gulli och Gerhard Dahlgren köpte huset Rosenhill vid Stationsvägen i Hasselfors och öppnade Dahlgrens Café 1949.

Fru Dahlgren förestod caféverksamheten som pågick fram till 1960. Tidigare ägare av fastigheten Rosenhill var familjen Sundell. Huset inrymde då en tapetserarverkstad och man sålde även möbler.

Makarna Dahlgren köpte huset av fru Sundell, som till en början bodde kvar på övervåningen.

Signe Askering minns de vackert dekorerade väggarna som fru Sundell låtit en konstnär måla och den fina breda trappan som ledde upp till övervåningen.

Fru Dahlgren var känd för att baka gott bröd och caféet hade ett mycket gott renommé.

Kyrkan och missionsförsamlingarna var trogna kunder och även många ortsbor beställde tårtor och andra bakverk till helger och högtidsdagar.

Inför jul samt till Mors och Fars dag var det hektiskt i köket berättar Signe.

Caféet höll öppet dagligen från tidig morgon fram till nio på kvällen, med undantag för juldagen och långfredagen då caféet var helt stängt. Under dagtid var det mest brödförsäljning, men på kvällarna kom cafégästerna.

Några av stamgästerna var bröderna Folke, Olle och Ragnar Eriksson från Sandhagen som ofta kom på besök. Beställde man "en kaffe" fick man två koppar kaffe i en kanna och priset var 50 öre.

Fr v Folke och Olle Eriksson, Börje Larsson, Gösta Odheim, NN och Oskar Alexandersson.

En portion bröd bestod av bulle, sockerkaka och en kaka och kostade 85 öre. En slät kopp kaffe kostade 25 öre och en semla 33 öre. Under 1950-talet kom även coca-colan och blev mycket populär.

Arbetsdagarna var långa. Klockan fyra på morgonen steg fru Dahlgren upp och började förbereda för dagens bakning. Degar sattes och tårter garnerades.

Till en början hade caféet endast en vedeldad spis och det var inte lätt att få rätt temperatur i ugnen. Signe minns hur jobbigt det var att baka caféets berömda drömmar, som krävde exakt ugnstemperatur och absolut rätt mängd jäsmedel.

Ett annat jobbigt "kak-minne" var de stora pepparkaksdegarna, som skulle kavlas ut till riktigt tunna kakor. Signe berättar att pepparkakorna förvarades i en stor cylinder och såldes sedan hektovis för 40 öre per hekto.

Arbetskamrater till Signe under åren var Inger Lindström (Andersson) från Träntorp, Yvonne Eriksson (Lundström) från Hasselfors, Gunborg Bäck (Kandell) från Spjutvik och Monica Jansson (Ohlsson) från Drättinge.

Varuleverans till Dahlgrens Café.

Fler minnen från Dahlgrens café

Yvonne Lundström berättar att fru Dahlgren värnade om sina gäster och inte minst om de som hade det lite knapert. "Levnadskonstnären" och målarmästaren August Verner Caspersson kom ofta cyklande från Lilla Bäcklunda väster om Mullhyttan och beställde "en kaffe". Han serverades dock alltid dubbelt upp, till priset av en.

Yvonne minns även, att förutom alla sysslorna i bageriet och caféet, så ingick även arbetsuppgiften att laga mat till familjen Dahlgren och anställda.

Monica Ohlsson berättar att länets trafikpoliser var flitiga gäster. Man tog ofta tog vägen via Hasselfors för att köpa kaffe och smörgås hos Dahlgrens. Gullis nybakade bröd och rikliga pålägg var en god anledning att besöka Hasselfors.

Hasselfors, 2017-10-25, Cristina Söderberg